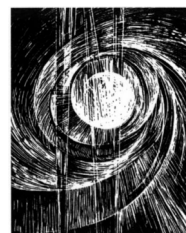

2. neděle po narození Páně A – B – C

Ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (Ef 1,5)

První čtení

Kniha Sirachovcova 24,1-4.12-16 (řec. 1-2.8-12)

Moudrost se sama chválí a slaví uprostřed svého lidu. Otvírá svá ústa ve shromáždění Nejvyššího a velebí se před jeho zástupy: Tvůrce veškerenstva mi dal rozkaz, můj stvořitel mi poručil vztyčit stan. Řekl mi: "Usaď se v Jakubovi, v Izraeli měj své dědictví!" Před věky na počátku mě stvořil, až na věky být nepřestanu. Před ním ve svatostánku jsem konala svou službu a pak na Siónu jsem obdržela sídlo. Usadil mě v městě, které miloval jako mě, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v Pánově údělu, v jeho dědictví.

Druhé čtení

Efesanům 1,3-6.15-18

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (To proto,) aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném Synu. Slyšel jsem, jak věříte v Pána Ježíše a jakou lásku projevujete všem křesťanům, a proto nepřestávám za vás děkovat, když na vás vzpomínám ve svých modlitbách, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, (takže budete moci mít) o něm správné poznání. On ať osvítl vaše srdce, abyste pochopili, jaká je naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy (skrývá) křesťanům jeho dědictví.

Evangelium

Jan 1,1-5.9-14

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a

temnota ho nepohltila. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

K zamyšlení

Vánoce jsou časem dobrých slov. Říkáme si je, píšeme si je. A sami cítíme, jak nám dělá dobře, když nám je někdo daruje. "Slovo, které ti pomůže, nemůžeš sám vyslovit", říká jedno etiopské přísloví. To je slovo, kterým nám je prokázána úcta a náklonnost. Díky dobrému slovu se může člověk dobře rozvinout. Jedno dobré slovo dá více síly, než jakékoliv vánoční slavnostní menu.

Mnoho slov čteme a mnoho slov posloucháme. Ale se slovem, které pomáhá, které nám udělá dobře, které vyjádří přijetí, porozumění, přátelství a blízkost, se setkáváme jen zřídka. Mezi mnoha slovy mše svaté je jen málo vět, které zasáhnou nejen naše uši, ale i naše srdce.

O jednom takovém slově je řeč v dnešním čtení. Představte si, že by bylo v Bibli napsáno: "Na počátku byla náhoda a ta náhoda byla u Boha a ta náhoda byl Bůh. Vše povstalo skrze náhodu a bez náhody by nepovstalo nic z toho, co povstalo..." – svět by byl pouhou náhodou, vy a já bychom byli pouze náhoda, stejně tak počátek a konec, náš život, celé dějiny lidstva Ne, v Bibli stojí jasně: "Na počátku bylo Slovo"! Na počátku nestojí nic slepého, anonymního, bez cíle, ale něco osobního? Slovo, které vyslovil sám Bůh. Slova vytvářejí vztahy, blízkost, spojení. Řečí se podílíme na životě. Darujeme se těm ostatním, když o sobě vyprávíme co si myslíme, cítíme, doufáme a co si přejeme....

Slova pomáhají porozumět a žít. Takovéto jedno slovo vyslovil Bůh. Slovo, které vyslovil, je jeho vlastní život, jeho láska, jeho pravda, jeho příslib nám lidem. Chce, abychom na tomto slově s ním měli podíl. Počáteční příslib zní: "Miluji tě. Je dobře, že existuješ. Chci tvůj život." Všem bylo řečeno toto slovo, celému stvoření, dějinám lidstva, každému člověku. Vše se stalo skrze toto slovo a bez tohoto slova by nebylo nic, co existuje.

Texty dnešní neděle hovoří o hluboké Boží náklonnosti, lásce a důvěře k nám lidem. Život zde znamená spojení s Bohem. Náš život je výhonek, který vyrostl z Božích kořenů. Právě na počátku nového roku, ale také na počátku všeho nového a neznámého, nám bude ve všem pomáhat tato důvěra. Radost Boží v nás nám bude oporou a posilou v těch situacích, které by byly bez Boží pomoci příliš nebezpečné, příliš problematické; ztroskotání a neúspěch, které jsou vždy součástí lidského života, neznamenají z tohoto pohledu méně bolesti a utrpení, ale již nebudou tak znepokojující, protože jsme v Božích rukou v bezpečí. Boží slovo zaměřené osobně na každého z nás znamená pro nás pozvání, abychom toto slovo nechali vejít do našich životů, abychom mu otevřeli svá srdce a aby se v našich životech stalo "tělem". Je našim osobním rozhodnutím, zda toto pozvání přijmeme. Bůh si ale každopádně z celého srdce přeje osobní setkání a vztah s námi.

2. neděle po narození Páně A – B – C

Ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (Ef 1,5)

První čtení

Kniha Sirachovcova 24,1-4.12-16 (řec. 1-2.8-12)

Moudrost se sama chválí a slaví uprostřed svého lidu. Otvírá svá ústa ve shromáždění Nejvyššího a velebí se před jeho zástupy: Tvůrce veškerenstva mi dal rozkaz, můj stvořitel mi poručil vztyčit stan. Řekl mi: "Usaď se v Jakubovi, v Izraeli měj své dědictví!" Před věky na počátku mě stvořil, až na věky být nepřestanu. Před ním ve svatostánku jsem konala svou službu a pak na Siónu jsem obdržela sídlo. Usadil mě v městě, které miloval jako mě, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v Pánově údělu, v jeho dědictví.

Druhé čtení

Efesanům 1,3-6.15-18

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (To proto,) aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném Synu. Slyšel jsem, jak věříte v Pána Ježíše a jakou lásku projevujete všem křesťanům, a proto nepřestávám za vás děkovat, když na vás vzpomínám ve svých modlitbách, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, (takže budete moci mít) o něm správné poznání. On ať osvítlí vaše srdce, abyste pochopili, jaká je naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy (skrývá) křesťanům jeho dědictví.

Evangelium

Jan 1,1-18

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím

světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: "To je ten, o kterém jsem řekl: 'Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.'" Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

K zamyšlení

Vánoce jsou časem dobrých slov. Říkáme si je, píšeme si je. A sami cítíme, jak nám dělá dobře, když nám je někdo daruje. "Slovo, které ti pomůže, nemůžeš sám vyslovit", říká jedno etiopské přísloví. To je slovo, kterým nám je prokázána úcta a náklonnost. Díky dobrému slovu se může člověk dobře rozvinout. Jedno dobré slovo dá více síly, než jakékoliv vánoční slavnostní menu.

Mnoho slov čteme a mnoho slov posloucháme. Ale se slovem, které pomáhá, které nám udělá dobře, které vyjádří přijetí, porozumění, přátelství a blízkost, se setkáváme jen zřídka. Mezi mnoha slovy mše svaté je jen málo vět, které zasáhnou nejen naše uši, ale i naše srdce.

O jednom takovém slově je řeč v dnešním čtení. Představte si, že by bylo v Bibli napsáno: "Na počátku byla náhoda a ta náhoda byla u Boha a ta náhoda byl Bůh. Vše povstalo skrze náhodu a bez náhody by nepovstalo nic z toho, co povstalo..." – svět by byl pouhou náhodou, vy a já bychom byli pouze náhoda, stejně tak počátek a konec, náš život, celé dějiny lidstva Ne, v Bibli stojí jasně: "Na počátku bylo Slovo"! Na počátku nestojí nic slepého, anonymního, bez cíle, ale něco osobního? Slovo, které vyslovil sám Bůh. Slova vytvářejí vztahy, blízkost, spojení. Řečí se podílíme na životě. Darujeme se těm ostatním, když o sobě vyprávíme co si myslíme, cítíme, doufáme a co si přejeme....

Slova pomáhají porozumět a žít. Takovéto jedno slovo vyslovil Bůh. Slovo, které vyslovil, je jeho vlastní život, jeho láska, jeho pravda, jeho příslib nám lidem. Chce, abychom na tomto slově s ním měli podíl. Počáteční příslib zní: "Miluji tě. Je dobře, že existuješ. Chci tvůj život." Všem bylo řečeno toto slovo, celému stvoření, dějinám lidstva, každému člověku. Vše se stalo skrze toto slovo a bez tohoto slova by nebylo nic, co existuje.

Texty dnešní neděle hovoří o hluboké Boží náklonnosti, lásce a důvěře k nám lidem. Život zde znamená spojení s Bohem. Náš život je výhonek, který vyrostl z Božích kořenů. Právě na počátku nového roku, ale také na počátku všeho nového a neznámého, nám bude ve všem pomáhat tato důvěra. Radost Boží v nás nám bude oporou a posilou v těch situacích, které by byly bez Boží pomoci příliš nebezpečné, příliš problematické; ztroskotání a neúspěch, které jsou vždy součástí lidského života, neznamenaají z tohoto pohledu méně bolesti a utrpení, ale již nebudou tak znepokojující, protože jsme v Božích rukou v bezpečí. Boží slovo zaměřené osobně na každého z nás znamená pro nás pozvání, abychom toto slovo nechali vejít do našich životů, abychom mu otevřeli svá srdce a aby se v našich životech stalo "tělem". Je našim osobním rozhodnutím, zda toto pozvání přijmeme. Bůh si ale každopádně z celého srdce přeje osobní setkání a vztah s námi.